

Vážení čitatelia,

cesty hľadania pravdy sú kľukaté a hrboľaté, plné nebezpečných výmoloŕov a križovatiek, ktoré hľadača pravdy zvádzajú, dezorientujú. Aby človek neskončil mimo cesty alebo, aby sa nevydal cestou, ktorá nikam nevedie, potrebuje pomoc. Pri ceste za pravdou potrebujeme smerníky, ktoré nám pomáhajú orientovať sa na spleťtých križovatkách variantov možných riešení. Veríme, dúfame, že budeme osvietení poznáním, ktoré nás dovedie ku pravde. Ale k akej pravde?

Z filozofie vieme, že pravda je zhoda nášho poznania s vecou, ktorú poznávame (Aristoteles), ale je to aj celožitovná skúmavá, sebakontrolujúca, sebazjednocujúca myšlienkovó-žitovná prax (Patočka). Filozofi sa sporia o tom, či je človek schopný dopracovať sa k absolútnej pravde, alebo sa k nej len približuje cez množstvo relatívnych právd.

Každý človek má iné predpoklady na zmocnenie sa pravdy. Tak ako majú ľudia rôznu schopnosť poznania, tak je to aj s ich schopnosťou dopracovať sa k pravde. Mnohí si vytvoria „svoju pravdu“, vnútorne sa s ňou stotožnia, dosiahnu vysoký stupeň sebapresvedčenia o svojej „pravde“, a ak majú možnosť, začnú ju presadzovať aj vo svojom okolí.

Títo ľudia asi nemali šťastie. Bud' na ich ceste hľadania pravdy neboli žiadne smerníky, alebo ich jednoducho prehliadli, či ignorovali.

Smerníky, ktoré by nás mali viesť po správnej, aj keď často neľahkej ceste, sú naši kritici (recenzenti, oponenti). Ich kritika, to je odhaľovanie a prekonávanie omyloŕov a nedostatkov, rozlišovanie správneho a nesprávneho, pravdivého a nepravdivého, hodnotného a bezcenného v našej práci, v našich vedeckých prácach, v našom živote.

Aj keď máloktoŕý človek má rád kritiku, bud'me vďační svojim kritikom. Ak svoju kritiku myslia úprimne, vedení snahou upozorniť na chyby a omyly, potom sú tými smerníkmi, ktoré nedovolia opustiť správnu cestu.

Každý, kto verejne vystupuje, prezentuje svoje názory, poznatky, či výsledky svojej vedeckej práce, skôr či neskôr čelí kritickým názorom, posudkom, či recenziám.

Sme radi, že s našim časopisom spolupracuje celý rad osobností, ktoré dozerajú na to, aby tých chýb a omyloŕov bolo v publikovaných prácach čo najmenej. Nie sú vystavení žiadnemu tlaku, okrem svojho svedomia. Len oni vedia, či ich kritika bola vecná, vedená s cieľom pomáhať pri hľadaní pravdy.

Pretože týmto číslom vstupujeme do štvrtého ročníka vydávania nášho časopisu, chcem úprimne poďakovať všetkým, ktorí vedeli kritiku vysloviť, ale ju aj prijať. Vďaka ním má náš časopis serióznu vedeckú úroveň. A chceme, aby takým aj naďalej zostal.

Prajem Vám príjemný a hodnotný zážitok z čítania nášho časopisu a teším sa na vaše príspevky.

doc. Ing. Ladislav Hofreiter, CSc.
šéfredaktor